

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE zeventiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare buitengewone terechtzitting van 30.6.2008 het hiernavolgend VONNIS gewezen :

Not.nr. 66.97.6511/94/3
Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

_____ , ontvanger OCMW, geboren te _____ op _____
wonende te _____

Gelet op het vonnis van de correctionele rechtbank te Dendermonde dd. 12.2.1997, 17de kamer waarbij op strafgebied uitspraak werd gedaan;

Gelet op de oorspronkelijke herstellvordering van AROHM en de brief dd. 17.2.1998;

Beklaagd van : te _____ van 6.9.1994 tot op datum der dagvaarding :

Bij inbreuk op art. 64 van de Wet van 29.3.1962, gewijzigd bij art. 20 van de Wet van 22.12.1970, door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen of hoe dan ook, de bepalingen van titel II van de Wet van 29.3.1962 overtreden te hebben, namelijk (art. 44 § 1 ibid.) zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke gunning van het college van burgemeester en schepenen :

- gebouwd, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichting een bestaande woning afgebroken, herbouwd of verbouwd te hebben, namelijk een garagegebouw-berging van 11,5m x 5,8m, opgericht en in stand gehouden te ben gedeeltelijk voorbij de rooilijn zonder over een overeenkomstig art. 44 voorafgaand te hebben bouwvergunning te beschikken

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde (ligging-gemeente, straat, nummer of plaatselijke benaming)

aard en oppervlakte : huis - 30a 05ca

wijk en nummer van het kadaster :

en de eigenaar-(s) - eigenares ervan geïdentificeerd zijnde als:

geboren te _____ op _____ ontvanger OCMW

geboren te _____ op _____ auditeur,

samenwonende te _____

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG DENDERMONDE

* Hooger beroep door [Beklaagde] tegen alle beschikkingen op 7 juli 2008 -
* Hooger beroep door het openbaar Ministerie tegen [Beklaagde] op 15 juli 2008

vordering zou steunen op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, dient de rechter deze vordering zonder gevolg te laten (zie: Cass. 3 juni 2005, www.cass.be). Nochtans mag de rechter geenszins de gevorderde maatregel op haar opportuniteit beoordelen; als de gevorderde herstelmaatregel met de wet strookt, moet de rechter deze inwilligen. Volgens door deze rechtbank bijgevallen cassatierechtspraak (zie: Cass. 15 juni 2004, www.cass.be, met conclusie - rolnummer en nummer zijn de rechtbanken niet bevoegd zijn om de opportuniteit te beoordelen van een gevorderde herstelmaatregel, maar moeten zij de toetsing beperken tot de externe en interne wettigheid en mogen (en moeten) zij dus slechts nagaan of de beslissing in overeenstemming is met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Tot die wettigheidstoetsing behoort het nagaan of de beslissing van de bevoegde overheid werd genomen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening, met de verplichting om indien zou blijken dat de beslissing steunt op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, de herstellvordering zonder gevolg te laten, zoals hiervoor vermeld. Een beoordeling dat de herstellvordering kennelijk onredelijk is en dat het voordeel dat het herstel zou meebrengen voor de goede ruimtelijke ordening geenszins opweegt tegen het last die daaruit voortvloeit voor de overtreder houdt geen opportuniteitsbeoordeling in maar kan worden bestempeld als een wettigheidstoetsing.

1.3

De ingediende herstellvordering is wat betreft het gevraagde herstel in de oorspronkelijke toestand naar het oordeel van de rechtbank nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen waaraan de beklagde bij vonnis van 12 februari 1997 een einde te stellen en legt aan de beklagden geen kennelijk onredelijke lasten op. Tot deze herstellvordering werd beslist door een bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften. Er blijkt niet dat deze beslissing werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskennis van enig beginsel van behoorlijk bestuur. De herstellvordering strookt dan ook met de wet en werd uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening genomen, evenals vanuit het oogpunt van de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving en de ernst van de overtreding. Meer concreet wordt er door de hersteleisende overheid op gewezen dat de constructie (berging/garage) zich in de voortuinstrook bevindt, ingeplant op de (nieuwe) rooilijn, waarbij intussen zowel links als rechts nieuwe woningen vergund werden, ingeplant ter hoogte van het hoofgebouw van het betrokken perceel, zodat een inplanting in de voortuinstrook stedenbouwkundig niet verantwoord is. De herstellvordering moet dan ook worden ingewilligd zoals nader bepaald in het beschikkend gedeelte van dit vonnis.

1.4

Waar de Hoge Raad voor het Herstelbeleid geen (eensluitend) advies heeft verleend en een advies van deze raad hoe dan ook niet bindend is voor de rechtbank, is de rechtbank van oordeel dat enerzijds niet nogmaals het advies van de Hoge Raad voor Herstelbeleid dient te worden ingewonnen en anderzijds met het advies geen rekening dient te worden gehouden.

1.5

Door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd zoals vermeld gevraagd een dwangsom op te leggen, toen nog gerekend in BEF aan 5.000 fr. per dag. Een dwangsom van 125 euro per dag moet als een gepaste aansporing worden beschouwd voor de verweerder in herstel om uitvoering te geven aan de opgelegde herstelmaatregelen.

2. Vordering

stelde op de terechtzitting van 7 januari 2008 op te treden voor en namens art. 194 van het Gemeentedecreet inroepend. Hij vorderde in die hoedanigheid de afbraak.

De rechtbank stelt echter vast dat de vordering van reeds bij het in kracht van gewijsde getreden vonnis van 12 februari 1997 werd afgewezen als onontvankelijk. Deze partij kan dezelfde vordering niet nogmaals stellen. Bovendien is de strafvordering niet langer hangend.

De tussenkomst van dient dan ook als niet-ontvankelijk te worden afgewezen.

Gelet op de genoemde artikelen en de hiernavolgende artikelen:

K.B. 27.04.2007;(gerechtskosten)

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 3, 4 V.T., 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190 ter, 194, 195;

Om die redenen, de Rechtbank, recht doende :***op tegenspraak;***

BEVEELT verweerder in herstel op vordering van gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur tot het herstel in de oorspronkelijke toestand van het perceel gelegen te

namelijk door het afbreken van een garageberging met een omtrek van 11,5 m x 5,8 m en dit binnen het jaar te rekenen vanaf het definitief worden van huidig vonnis;

BEVEELT dat voor het geval dat de vermelde herstelmaatregel niet binnen de voormelde termijn werd uitgevoerd, de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ambtshalve in de uitvoering van de herstelmaatregel zal kunnen voorzien;

ZEGT voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door de beklaagde een dwangsom zal worden verbeurd van 125,00 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel;

VERKLAART de tussenkomst van niet-ontvankelijk.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van: -----

—**DETTIG JUNI TWEEDEUZEND EN ACHT**—

Aanwezig: -----

alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;
Substituut-Procureur des Konings;
adjunct-griffier;